

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2111/2025
27.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., као правног следбеника сада пок. ББ бив. из ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4739/24 од 03.10.2024. године, у седници одржаној дана 27.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4739/24 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5931/23 од 24.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор апсолутне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу на име мање исплаћених пензија за период од 01.11.2016. године до 31.12.2021. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом на сваки новчани износ од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев за разлику од досуђених до тражених износа и то у појединачно наведеним месечним износима са законском затезном каматом на сваки износ од доспелости до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име мање исплаћених пензија за период од 01.12.2011. године до 31.10.2016. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом на сваки новчани износ од доспелости до исплате. Ставом петим изреке, није дозвољено објективно преиначење тужбе које је учињено поднеском тужиоца од 06.03.2020. године. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 143.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом седмим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу који се односи на законску затезну камату на трошкове парничног поступка почев од дана 24.05.2024. године до наступања услова за извршење. Ставом осмим изреке, усвојен је предлог да се тужилац ослободи од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4739/24 од 03.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 5931/23 од 24.05.2024. године у ставу другом, трећем, четвртном, петом, шестом и седмом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредби члана 410. став 2. тачке 4. и 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Тужилац је тужбеним захтевом тражио исплату на име мање исплаћених пензија за период од 01.12.2011. године до 31.12.2021. године.

На основу наведене пресуде Апелационог суда у Београду донете у другом степену правноснажно је усвојен део тужбеног захтева за накнаду штете због неисплаћених износа припадајуће пензије за период од 01.11.2016. године до 31.12.2021. године у појединачно наведеним месечним износима са споредним потраживањем, па пошто је тужилац са усвојеним делом захтева успео у спору, ревизија је недозвољена због недостатка правног интереса.

У преосталом делу, тужбени захтев за накнаду штете за исти временски период за разлику од досуђеног до траженог износа, укупно за износ од 615.062,90 динара са законском затезном каматом на означене месечне износе, као и захтев за накнаду штете на име мање исплаћених пензија за период од 01.12.2011. године до 31.10.2016. године у укупном износу од 608.178,99 динара са законском затезном каматом на означене месечне износе, одбијен је као неоснован.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 02.12.2019. године, а вредност предмета спора од 1.223.241,89 динара (члан 28. ЗПП) у делу у ком тужилац није успео у парници не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије, па је ревизија недозвољена.

Имајући у виду да тужилац ревизијом побија и другостепену пресуду у погледу одлуке којом није дозвољено објективно преиначење тужбе које не представља решење против којег ревизија може да се изјави, у смислу одредбе члана 420 ЗПП, то ревизија изјављена и против ових одлука није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић